

[Gert Petersen.]

en række økonomiske vanskeligheder af forbigående karakter. En indtræden i Fællesskaberne vil i øvrigt også medføre økonomiske vanskeligheder af mere eller mindre forbigående karakter. Men så må man se i øjnene, at det at bevare landets selvstændighed ikke altid har været helt gratis, og der kan komme situationer, hvor det igen ikke er helt gratis. De vanskeligheder, vi måtte møde i overgangsperioden ved at stå udenfor, skal imidlertid og kan løses i overensstemmelse med det danske folks egen vilje. Går vi ind i Fællesskaberne og møder vanskelighederne dér — og det gør vi selvfølgelig på en række områder, dels fordi vanskeligheder altid eksisterer, uanset hvad man gør, dels og især fordi vi tvinges til at bygge på et gammelliberalistisk grundlag — så står vi ikke længere frit. Så kan vi kun løse vanskelighederne på betingelse af, at de andre stater godkender den løsning, der bliver tale om. Det vil i første omgang gælde på handelspolitikken, etableringsrettens, landbrugspolitikken, toldpolitikken og arbejdsmarkedets områder, og i løbet af nogle ganske få år vil det gælde på en lang, lang række andre områder, afhængigt af, hvordan den økonomisk-valutariske union udvikler sig.

Man kan være forvisset om, at socialistisk folkeparti bestandig vil slås for, at de byrder, som til enhver tid måtte være nødvendige, bliver retfærdigt fordelt, hvad enten vi er i fællesmarkedet eller udenfor. Men vi er af den opfattelse, at kampen herfor bliver langt vanskeligere både for os og for andre, der vil en social og økonomisk lighed og overgang til mere demokratiske styrings- og livsformer, hvis vi er indenfor. Jeg tror, at befolkningen vil forstå dette den 2. oktober, når afgørelsen skal træffes, og derfor gentager jeg, at hvad der end måtte komme af forbigående økonomiske vanskeligheder, vil vi sætte al vor styrke ind på, at de løses på en socialt retfærdig måde, og vi råder ærligt talt og uden nogen bagtanke andre til at gøre det samme, netop fordi befolkningen så har bevaret sin selvbestemmelsesret.

I den forbindelse havde jeg tænkt mig at sige et par ord til statsministeren om dagpengereformen, men det bliver en tale uden adressat, for statsministeren er gået. Jeg skal blot i håb om, at andre af hans venner

måske vil referere det for ham, sige, at jeg føler mig helt overbevist om, at statsministeren ikke kan have ment det, han sagde herom. Det har været en skrubbetude. Den slags flyver af og til fra munden, det har vi oplevet også hos andre. Hvis blot man kunne få en tilkendegivelse af, at han ikke har ment det, tror jeg da, de allerfleste vil se helt bort fra den episode. Det ville jo være rystende, om dette rige land, som, hvis ikke jeg er meget fejlorienteret, er det tredjerigeste i verden pr. indbygger, ikke skulle have råd til at finansiere en simpel retfærdighedshandling, medmindre det afgiver suveræniteten. Den sidste formulering kan vi vel i hvert fald enes om, for det, der skal stemmes om på fredag, er, hvorvidt vi vil afgive suveræniteten. Altså medmindre vi afgiver suveræniteten, skulle vi ikke kunne finansiere en simpel retfærdighedshandling. Det forekommer mig helt urimeligt, og det kan jeg simpelt hen ikke tro på at statsministeren, som jeg nu ser vende tilbage, kan have ment eller forestillet sig.

Konklusionen er naturligvis, at vi må bevare vore muligheder for at videreudbygge dette samfund — jeg kunne sige i overensstemmelse med SF's program, jeg kunne sige i overensstemmelse med socialdemokratiets program. Men jeg vil da gå så vidt, at jeg vil sige i overensstemmelse med de traditioner, som har dannet sig i den politiske meningsbrydning i dette land, og hvori alle tilstedeværende partier har har været delagtige. Hvis vi vil fortsætte denne politik i overensstemmelse med de demokratiske traditioner, i videreførelse deraf, måske under betaling af nogle ofre i en overgangsperiode, hvor vi så må sætte ind på, at disse byrder bliver retfærdigt fordelt, så må vi blive stående uden for Fællesskaberne i lighed med en række andre lande, jeg tror også med Norge.

Formanden: Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Stetter har først ordet.

(Kort bemærkning).

Stetter: Samarbejdet i De europæiske Fællesskaber er jo forholdsvis nyt. I den fase, man i øjeblikket befinder sig i, er der tale om et samarbejde mellem suveræne